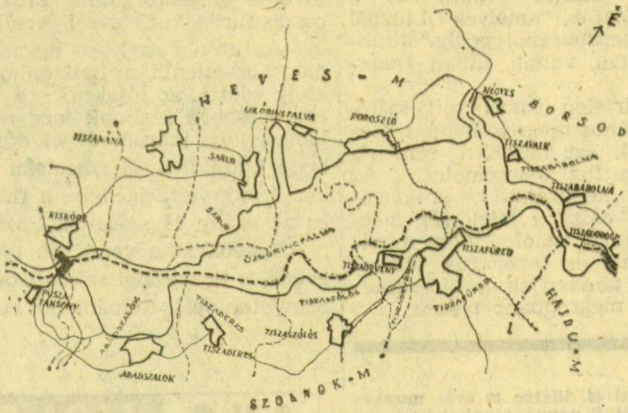

Hajósokkal a Tiszán

A tápai, az algyői, a csongrádi hajósok dehogyan jönnek még hazafelé! A víz ugyan nagyon alacsony most a Tiszán, de ha jöhetnének már, kikerülnék a gázlókat. Marasztalja őket a munka a 404-es folyamkilométernél, a vizen a Szegedtől 233 kilométerre levő kiskörei vízlepcső építése. Ott dolgozik a FÓKA szegedi kirendeltségének üzemeltetésében az ország egyetlen nagy teljesítményű, holland gyártmányú, vágófejes, hidraulikus rendszerű kotrógépe, amely fél Tisza szélességben bővíti a folyót. Helyet csinál a leendő zsilipkamráknak, amelyeken majd a lenti kisvízről átmennek a hajókat a duzzasztott és minden időben hajózható vizekre.

amennyi marosi homokot egész szezonban kitermelnek Szeged fölött.

Zöld utat!

Amikor a kotrón jártam és megcsodáltam a 25 millió gépet, s elnéztem Kiss Ferenc kotrómester szeméjétekát, amint a soros gépész irányította a műszerfalán — bizony irigyeltem az alkotókat, akik képesek a természet rendjébe is beavatkozni. Mert az folyik most Kiskörénél, a természet, a táj átalakítása. A vastag drótkötelen jobbra és balra mozgó, folytonosan falánk kotrófej bal oldali csigája éppen akkor roppant össze. Anélkül csak jobbra dolgozhatott a fej, a fele munkát kényszerűségből elhagyta a gép. A meghibásodott mázsányi alkatrészt percekben belül le szerelték, pedig bizonytalan „talaj” volt a szerelők alatt. Minden igyekezet az összetört csiga gyors pótlására összpontosult. A parton dol-

gozó műhelykocsiban máris készítették az ideiglenes tartalékot addig, amíg Budapestre leszalad egy kocsi az eltört, az eredeti csiga pontos másával.

Ezen az epizódon értettem meg igazán, hogy mit is jelent a jelszó: „Zöld utat Kiskörére!”. A KISZ Központi Bizottsága ugyanis védnökséget vállalt a Kiskörén folyó munkák felett. Kezde a beruházás terveit készítők intézmények, a DUNABER és a VIZITERV-KISZ-szervezeteitől a vízierőmű energetikai és technológiai berendezéseinek és vízipótlási acélszerkezeteinek gyártását és szerelését végző Ganz-MÁVAG KISZ-szervezetéig — valamennyi fő és alvállalkozó cég fiataljai kifogástalan minőségű és határidőre elkészülő munkát vállaltak a második tiszai vízlepcsőért.

Lódi Ferenc

A kotróknál

Szívótorkával mintegy tíz hete merül alá a kotró nap mint nap a Tisza fenekére. A nap 24 órájából 20 órát fészülnek neki a szinte zajtalanul duruzsoló gépek, olajcsörlők. A gép telhetetlen falása folytonos. A négy-száz centiméter átmérőjű csöveken hat atmoszféra nyomással zúdul kilométer távolságra a Tisza ósisszapja. Napot még nem látott mélység tárulkozik a fényre. Amíg a víz be nem pillésedik, amíg a fagy csonttá nem keményíti a földet, a kotróknak dolgoznia kell. Ha csak pár órára is meghibásodik, tízezrekre menő forintok vesznek el, s a kiesett időt és teljesítményt mindenképpen be kell hozni. Értelhet, hogy a FÓKA szegedi kirendeltségének vezetője, Terhes Sándor, valóságos expedíciót szervezett, épített ki szárazon és vizen Szeged és Kisköre között. A kocsik, hajók jönnek, mennek. Az emberek nem néznek az orrukig, nem nézik, hogy letele a napi 10 óra, s a tizenegyediket, a tizenkettediket már yigye el az ördög.

750 ezer köbméter iszap

Török Sándor diszpécser is szinte kétnaponként van ingáratban. Az ő dolga az, hogy maximálisan biztosítsa: a pihenőben levő emberek tényleg pihenhessenek, kényelemben helyezhessék magukat a tanyahajón; a kosztjuk legyen tartalmas és ízletes, és találjanak maguknak felüdítő szórakozást. A műszakot is úgy váltják, hogy szabad szombatokon a brigádok valamelyikének tagjai időben hazajuthassanak a családjukhoz.

Fiatal, a három ikszet még meg sem közelítő építészvezető, Szerdahelyi Dezső kaulauzolt a tanyahajótól a kotróig. Neki madártávlatból is elég néznie ahhoz, hogy meglássa: rendes „kerékvágás”-ban halad-e a géporrás? Mikor és mennyire kell állítani a messzire futó csöveket? A teljesítmény ugyan is nem az újkeletű, szűz medertől, hanem a kitermelt iszap mennyiségétől függ. Időnként azt méri le, hogy a számlát benyújthassa a FÓKA a generálkivitelezőnek. Tíz hét alatt mintegy 750 ezer köbméter iszapot bányásztak ki itt, másfélszer annyit, mint

Tanítani

— de hol?

Jutka ismét lelkesedik. Azt mondja, neki mindegy ho-

vá kerül, ő mindenképpen tanítani akar.

— Mindig arra készültem, hogy tanár leszek. Általános iskolába is szívesen megyek, csak taníthatok.

— Na igen — veti közbe valaki a terem másik végéről — az ember annak is örül, ha kifog egy általános iskolát, csak nagyobb városban maradhasson.

Zsuzsa másképp látja ezt a kérdést.

— Az az igazság, gyerekek, hogy mindnyájan félünk ismeretlen, kis helyre kerülni. Talán azért is, mert nem ismerjük a lehetőségeket. Pedig elképzelhető, hogy szívesen is dolgoznánk ott. Valahogy módot kellene találni arra, hogy jobban megismerhessük a helyeket. Epp ezért kár, hogy megszüntették a vidéki iskolai gyakorlatot. Emlékszem, tavaly így sokan találtak jó állást.

— Ez mind igaz... — kapcsolódik a beszélgetésbe Ági.

— De ha nincs megfelelő protekció, vagy nem talpalsz időben eleget, akkor el kell fogadnod, ami marad, vagy nem leszel pedagógus.

— Ezt hogy érted? — kérdezem.

— Hiszen mindenki tudja, hogy a pályázható állások közül sok csak formális meghirdetés. Amikor megjelenik a felhívás, addigra már el is döntötték, hogy kit vesznek fel. Még egy kiváló egyetemi jellemzés sem ér fel egy igazgató nagybácsi vagy unokatestvér protekciójával.

— Nem így képzeltük...

— Amikor az egyetemre jöttünk — kevés kivétellel — mindnyájan tanítani akartunk. Most, kit férje köt, kit a szülei, kit anyagiak. Tanári állás nincs éppen ott. Mit tud csinálni? Dolgozni fog valahol, és ha

kis szerencséje van, többet keres, mint az, aki a legjobb középiskolai állást kapta.

— Vagy vállal a magyar történelem szakjával — szólal meg egy érdekelt — ének-földrajz szakot.

— Amikor kezdtünk — folytatja a gondolatmenetet Erzi — még az egyetem helyezte el az ötödéveseket. Most nekünk kell pályáznunk. Vagyis idejében elkezdni a futkosást, a talpalást, hogy ne forduljon elő olyan, hogy a pályázott állások közül egy se sikerül. Az embernek az az érzése, hogy többen végzünk, mint amennyi állás van. Mindenki nem helyezkedhet el végzettségének megfelelően pedagóguspályán.

— Talán lesz belőle valami...

— Még az a szerencse — vág közbe Irén —, hogy sokan nem is akarunk tanítani, így több lehetőség jut nektek.

Kérdésemre — hogy miért ért nem? — elmondja: Úgy érzi, nem tud tanítani. A gyakorlata győzte meg erről. Nem tud banni az osztályllyal. Próbál olyan állást találni, ahol nyelvtudásával érvényesülhet.

— Nem kell elkeseredni! — biztat bennünket Teri. — Azt hallottam, hogy minden nyelvórán két részre lesznek osztva az osztályok: Így eleve megduplázódik a nyelvtanárok száma.

Mások is hallották, nem egészen új dolog. Talán lesz belőle valami. Máris elkezdődik ennek „szakmai” értékelése. Előnyök, hátrányok tanításban, állás szempontjából. De közben csepetnek. Mindenki indul — ki tanítani, ki csak hospitálni — magában gondolkozva a „hogyan tovább?”-on.

Sarkadi Nagy Emilia

VÁLASZOL AZ ILLETÉKES

Autók és lovak

A városi tanács szolgálta-
tó üzemének információja alapján elmarasztaltuk október 23-i számunk Gyorsposta rovatában a város-gazdálkodási vállalatot. Az Autók a pácban címszó alatt között panaszból és válaszból ugyanis az derült ki, hogy a vállalat nem takarítja jól a piacot. Így az autóbörzére érkezőket meg lehetőséggel zavarja a lovak után ottmaradó szemét.

A Városgazdálkodási Vállalat most kézhez kapott leveleiben azt ígéri, hogy megteszik a szükséges intézkedéseket, több kézi és gépi erőt használnak fel a takarításra ezentúl. Azt is megemlítik azonban, hogy a magánfuvarosok fogatai a nap szinte minden szakában ott „parkiroznak” a téren, s ezért körülményes annak tisztántartása. S bár annak érdekében, hogy ez a jó takarító munkát akadályozó állapot megszűnjön, többször folyamodtak a tanácshoz, kérve a fogatosok otttartzkodásának megtiltását — a szükséges és indokolt intézkedést a hatóság nem hajtotta végre.

Nemzetközi diákolimpia

A nemzetközi diákolimpiát — a kialakult gyakorlat szerint — három tárgyból, matematikából, fizikából és kémiából évente rendezik. Mint a Művelődésügyi Minisztériumban közölték, a jövő év nyarán két versenyt Magyarországon bonyolítanak le. Az egyik a matematika-olimpia lesz, a másik az ifjú kémikusok legjobbjainak nemzetközi versenye.

ÖT ÚJ MAGYAR FILM

Az év hátralevő részében még öt új magyar filmet mutatnak be a fővárosi és a vidéki mozik. November 13-án lesz a premierje Simó Sándor elsőfilmes rendező Lorcarnóban Leopárd-díjat nyert Szemüvegesek című filmjének, amely a fiatal értelmiségiek pályakezdési problémáiról szól. A Tanácsköztársaság idején játszódik a Virágvasárnap című film-legendája, Gyöngyössi Imre szintén elsőfilmes rendező alkotása, amelyet december 11-től játszanak a mozikban. A Virágvasárnap a pesarói filmszemlén szerepelt sikerrel.

Fabri Zoltán Kossuth-díjas rendező új alkotását Isten hozta órnagy úr címmel Or-

kény István Tóthék című regényéből formálta színes színesváznú filmmé. Jancsó Miklós Sirokkó című magyar-francia koprodukciós filmje Hernádi Gyula hasonló című regényéből készült. A főszereplők neves francia és magyar színészek: Marina Vlady, Jacques Charrier, Bánffy György és Bujtor István.

Az év utolsó filmbemutatója Palásthy György Várzsló című szélesváznú alkotása. A film a közismert Csilli-csala mesét dolgozza fel, s ahogyan a rendező megfogalmazta, az egészen kicsiny gyermekeknek és az egészen nagy felnőtteknek szól.

Utánozták a volt elnököt?

Lapunkban korábban tájékoztattuk olvasóinkat arról, hogy Véber Ferencnek, a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz volt elnökének és több társának felderített, majd letárgyal büntügye után újabb visszaélésekre derült fény a Vasipari Ktsz-ben. A szegedi járásbíró előtt a vádlottak padjára került Biczók Gyula 28 éves, Szeged, Fürst Sándor utca 19. szám alatti lakos, a ktsz volt műszaki vezetője; Tóth Mihály 25 éves, Pusztaszer, Felszabadulás utca 17. szám alatti lakos kisiparos és harmadrendű vádlottként Sándor Gyula 36 éves, Szeged, Párizsi körút 45. szám alatti lakos, a Vasipari Ktsz me-
ősa is.

Biczók feladata volt az is, hogy a kisiparosokkal megállapodást kössön a ktsz-ből kiadott bérmunkákra. Ezen az alapon került kapcsolatba a pusztaszeri kisiparossal, aki tulajdonképpen — ez derült ki a bíróságon a bizonyítási eljárás során — „érdekléte tette” Biczókot és Sándor Gyulát. Tóth Mihály kisiparos azzal kezdte, hogy a megbízást követően Biczókot megajándékozta borral és kacsával. Igaz, viszont, hogy Biczók is zsebre tett 10 ezer forintot csupán azért, mert

bérmunkát adott Tóth Mihálynak.

Sándor Gyula feladatkörébe tartozott, hogy a kész munkát átvegye Tóth Mihálytól. Sándor többször kifogást emelt a Tóth által készített munkák minőségéért. Emiatt nézeteltérésük is volt. Ezen az állapoton „la-
zított” Tóth Mihály és kétszer öt liter borral ajándékozta meg Sándort, amit az el is fogadott egyik alkalommal a lakásán. A szegedi járásbírósg mindhárom vádlott esetében megállapította a bűnösséget. Biczók Gyula 8 hónap felfüggesztett szabadságvesztést kapott és kötelezték 10 200 forint vagyonj előny megfizetésére az állam részére. Tóth Mihály büntetése tíz hónapi felfüggesztett szabadságvesztés és háromezer forint pénzbüntetés. Sándor Gyulát kétezer forintra büntették és 150 forint vagyonj előny megfizetésére.

Az ítéletek nem jogerősek. Az ügyész az első és a másodrendű vádlottnál a büntetés végrehajthatóságáért fellebbezett, míg Sándor Gyula esetében a büntetés kiszabását tudomásul vette. A vádlottak és védőik enyhítésért, illetve felmentésért nyújtottak be fellebbezést.

Szeged szobrai

Fekvő nő

(94.) Madarassy Walter bronzfigurája először a Csongrád megyei párt- és tanácsház előtti teret díszítette. Innen került az Odessa lakótelepre a realista szellemben készült, másfél életnagyságú szobor.

HÉTFŐ,
1969. NOVEMBER 10.

DÉLMAGYARORSZÁG 5